

El desastre

written by Pere Grau i Rovira | 4 d'agost de 2024

No hi ha cap paraula més suau per qualificar la decisió d'ERC. Si per cas n'hi ha de molt més severes. Si les joventuts republicanes no es planten, el senyor Salvador "Isla" serà (en encertada formulació de Vicent Partal) el "155" president de la Generalitat. I aquesta institució nostra quedarà convertida en un despatxet annex de la Moncloa. Mentrestant, el que tants catalans considerem el nostre president legítim (per una decisió seva que molts respectem, però lamentem) segurament serà tancat a una presó lluny de Catalunya, per jutges prevaricadors a qui les lleis els hi importen un rave.

Ja fa molts anys, vaig escriure uns versos que començaven així: "Per trenta sous t'han venut, pobra pàtria perseguida..." No ha estat per trenta, sinó (ho disfressin com vulguin, això és el que creiem molts) per 580 sucosos sous als quals no volen renunciar els influents funcionaris que ERC té col·locats a llocs importants de l'administració pública.

Hi ha un element en tot aquest desastre polític, a part de les seves greus conseqüències per al país, que trobo especialment indignant: que la cúpula dirigent d'ERC ens prengui als ciutadans per endarrerits mentals incapaços de saber distingir entre una sòlida roca i un fum d'encenalls. En tot cas ha trobat entre la seva militància prou ingenus (deixo a part els egoistes interessats) que s'han deixat entabanar per les bombàstiques formulacions d'un "acord", que com deia en un article anterior, ha estat pres amb el porter de la casa i no amb l'amo, i que aquest no tindrà gens d'interès a complir.

En tot cas, a part de la decisió de les joventuts d'Esquerra, que quan escric això encara no es coneix, no tot seran flors i violes ni per ERC, ni per Illa, ni pels manaires a Madrid. La reacció popular encapçalada per l'Assemblea pot ser més contundent que no pas s'esperen els autors del desastre. I el

que no volen veure aquests jutges espanyols, indignes del seu càrrec, és que un Puigdemont en llibertat a Catalunya certament pot crear-li dificultats al règim espanyol, però un Puigdemont empresonat els en pot portar de molt més greus.

Aquest "acord" que s'endurà el vent de la realitat a la primera bufada, és la definitiva llosa funerària a la tomba a la qual ha portat ERC el "pragmatisme" dels seus dirigents. I aquí Oriol Junqueras hi té la responsabilitat més gran, faci encara les giragonses que vulgui. I ni que aconsegueixi tornar a la presidència del partit, no és ell qui pot redreçar-lo, sinó cares noves i política nova, que ara no es veuen per enlloc. Potser del jovent d'ERC en poden sortir (la història té girs impensats). Però de moment tot fa pensar que noves formacions, substituiran el vell partit de Macià i Companys en el seu paper de puntal imprescindible del sistema polític català, i aquest quedarà com un grupet residual, evolució que s'haurà guanyat a pols.